

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Deichmann SE

Pârât: Hauptzollamt Duisburg

Dispozitivul

Examinarea întrebării adresate nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/223 al Comisiei din 17 februarie 2016 de stabilire a unei proceduri pentru evaluarea anumitor cereri de acordare a tratamentului de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață și a tratamentului individual depuse de către producători exportatori din China și din Vietnam și de punere în aplicare a Hotărârii Curții de Justiție pronunțate în cauzele conexe C 659/13 și C 34/14.

⁽¹⁾ JO C 260, 18.7.2016.

**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 martie 2018 (cereri de decizie preliminară formulate de Conseil d'État – Franța) – Marc Jacob/Ministre des Finances et des Comptes publics (C-327/16),
Ministre des Finances et des Comptes publics/Marc Lassus (C-421/16)**

(Cauzele conexe C-327/16 și C-421/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Impozitare directă — Libertatea de stabilire — Fuziuni, scindări, cesionări de active și schimburi de acțiuni între societăți din state diferite — Directiva 90/434/CEE — Articolul 8 — Operațiuni de schimb de titluri — Plusvalori aferente acestei operațiuni — Amânarea impozitării — Pierderi la momentul cesiunii ulterioare a titlurilor primite — Competență de impozitare a statului de reședință — Diferență de tratament — Justificare — Menținerea repartizării competenței fiscale între statele membre)

(2018/C 166/07)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Recurenți: Marc Jacob (C-327/16), Ministre des Finances et des Comptes publics (C-421/16)

Intimați: Ministre des Finances et des Comptes publics (C-327/16), Marc Lassus (C-421/16)

Dispozitivul

- 1) Articolul 8 din Directiva 90/434/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, scindărilor, cesionării de active și schimburilor de acțiuni între societățile din diferite state membre, astfel cum a fost modificată prin Actul privind condițiile de aderare a Regatului Norvegiei, a Republicii Austria, a Republicii Finlanda și a Regatului Suediei, adaptat prin Decizia 95/1/CE, Euratom, CECO a Consiliului Uniunii Europene din 1 ianuarie 1995, trebuie interpretat în sensul că nu se opune legislației unui stat membru în temeiul căreia plusvaloarea rezultată dintr-o operațiune de schimb de titluri care intră sub incidența acestei directive este constatată cu ocazia acestei operațiuni, însă impozitarea sa este amânată până în anul în cursul căruia intervine evenimentul care pune capăt acestei amânări a impozitării, în speță cesiunea titlurilor primite în schimb.
- 2) Articolul 8 din Directiva 90/434, astfel cum a fost modificat prin Actul privind condițiile de aderare a Regatului Norvegiei, a Republicii Austria, a Republicii Finlanda și a Regatului Suediei, adaptat prin Decizia 95/1, trebuie interpretat în sensul că nu se opune legislației unui stat membru care prevede impozitarea plusvalorii aferente unei operațiuni de schimb de titluri, aflată în regim de amânare a impozitării, la momentul cesiunii ulterioare a titlurilor primite în schimb, deși această cesiune nu intră în competența fiscală a acestui stat membru.

- 3) Articolul 49 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune legislației unui stat membru care, într-o situație în care cesiunea ulterioară a unor titluri primite în schimb nu intră în competența fiscală a acestui stat membru, prevede impozitarea plusvalorii aflate în regim de amânare cu ocazia acestei cesiuni fără a ține seama de o eventuală pierdere realizată cu această ocazie, deși se ține seama de o asemenea pierdere atunci când contribuabilul deținător de titluri are reședința fiscală în statul membru respectiv la data cesiunii menționate. Revine statelor membre, cu respectarea dreptului Uniunii și, în speță, îndeosebi a libertății de stabilire, sarcina să prevadă modalități referitoare la deducerea și la calculul acestei pierderi.

⁽¹⁾ JO C 305, 22.8.2016.
JO C 392, 24.10.2016.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 martie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de franceza – Franța) – Christian Picart/Ministre des Finances et des Comptes publics

(Cauza C-355/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Acord între Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor — Fiscalitate directă — Transferul locului de reședință dintr-un stat membru în Elveția — Impozitarea, cu ocazia unui astfel de transfer, a plusvalorilor latente aferente participațiilor semnificative deținute în capitalul social al unor societăți stabilite în statul membru de origine — Domeniul de aplicare al acordului)

(2018/C 166/08)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Recurrent: Christian Picart

Intimat: Ministre des Finances et des Comptes publics

Dispozitivul

Din moment ce o situație precum cea în discuție în litigiul principal nu intră în domeniul de aplicare *ratione personae* al noțiunii „lucrători care desfășoară o activitate independentă”, în sensul Acordului între Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor, semnat la Luxemburg la 21 iunie 1999, dispozițiile acestuia trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații a unui stat parte la acest acord, precum cea în discuție în litigiul principal, care, atunci când o persoană fizică își transferă reședința din acest stat în alt stat parte la acordul menționat, păstrându-și totodată activitatea economică în primul dintre aceste două state, fără a efectua în fiecare zi sau cel puțin o dată pe săptămână o deplasare de la locul activității sale economice la cel al reședinței sale, prevede impozitarea imediată a plusvalorilor latente aferente unor participații semnificative pe care această persoană le deține în capitalul unor societăți care intră sub incidența dreptului primului dintre statele menționate cu ocazia acestui transfer al reședinței și care nu admite amânarea recuperării impozitului datorat decât cu condiția constituirii unor garanții apte să asigure recuperarea impozitului menționat, în timp ce o persoană care deține de asemenea astfel de participații, dar care continuă să locuiască pe teritoriul primului dintre aceste state nu este impozitată decât la momentul cesiunii acestor participații.

⁽¹⁾ JO C 335, 12.9.2016.